

Gazeta învățămîntului

organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

ANUL IX, Nr. 435

Vineri 13 septembrie 1957

4 PAGINI 25 BANI

Învățătorilor profesoarelor educatoarelor și tuturilor celor ce muncesc în școli — succes în noul an!

Cuvîntul tovarășului ATANASE JOJA ministrul Învățămîntului și Culturii cu prilejul deschiderii noului an școlar

Începe un nou an școlar, așteptat cu bucurie de elevi, de cadre didactice și de părinți.

Școlile de toate gradele își vor deschide larg porțile, pe care vor păși cu încredere aproape 2 milioane de copii și tineri, hotărîți să muncească cu perseverență pentru a-și însuși noi cunoștințe, pentru a deveni oameni cuști, folositori și devotați poporului, luptători energici pentru apărarea păcii.

Pentru ca în acest an școlar să se poată desfășura în cele mai bune condiții activitatea didactică și educativă s-au făcut din timp reparații, curățenia localurilor de școală. Prin grija partidului și guvernului au fost construite noi școli și săli de clasă, noi interioare și cantine. S-au creat noi laboratoare, biblioteci și ateliere școlare și s-au dezvoltat cele existente prin înzestrarea lor cu material didactic, cu cărți, cu unelte și mașini.

S-au elaborat și difuzat în școli programele de învățămînt, au fost tipărite și puse din vreme la îndemina elevilor 12 milioane de manuale (cu 2 milioane mai multe decît în anul trecut), astfel încît să se asigure fiecare elev cărțile școlare necesare pregătirii temeinice a lecțiilor.

Prin cursurile de perfecționare din vara aceasta, un mare număr de cadre didactice și-au lărgit orizontul de cultură generală, și-au ridicat nivelul pregătirii profesionale și măiestria pedagogică, putînd astfel desfășura cu mai multă pricepere, cu mai mult succes și cu mai bune rezultate munca de instruire și educare a tineretului.

Numărul cadrelor didactice a sporit anul acesta cu încă 4.500 de învățători și profesori, cadre tinere, crescute de regimul nostru democratic popular, care, alături de coliișii slujitori al învățămîntului cu bogată experiență, își vor aduce contribuția la continuarea propășirii a școlii noastre noi.

În anul acesta se continuă, la alte clase, aplicarea noului plan de învățămînt, prin care se aduc serioase îmbunătățiri, atât printr-o mai bună organizare a învățămîntului, cât și prin creșterea nivelului de viață, de practică, — cât și, în general, educației tineretului.

Și în acest an școlar, începînd cu prima zi de școală, munca trebuie să se desfășoare în lumina sarcinilor înscrise de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, din iulie 1956.

Pentru o mai temeinică pregătire a elevilor

Să deschide un nou an școlar! Acest eveniment prilejuește de fiecare dată în rîndurile învățătorilor și profesorilor noștri o justificată dorință pentru obținerea de noi succese în sarcina nobilă și plină de răspundere ce li s-a încredințat de-a forma noile generații de constructori ai socialismului.

Experiența anilor trecuți, ca și succesele relevate cu prilejul recentelor consfățirii raionale ale cadrelor didactice arată că mulți învățători și profesori își îndeplinesc cu dinste această îndatorire, eusind să pregătească un tineret înarmat cu temeinice cunoștințe științifice, multilaterale și armonios dezvoltat, un tineret capabil să-și pună întreaga lui ființă în slujba întăririi și înfloririi patriei.

Trebuie să recunoaștem, totuși, în mod deschis, că în munca instructiv-educativă din școlile noastre persistă încă numeroase lipsuri pentru a căror înlăturare trebuie luate urgente măsuri.

Purtarea necorespunzătoare a unor tineri în școală și pe străzi, în autobuze sau tramvaie, în trenuri, la spectacole, lipsa de respect față de părinți, față de cei mai în vîrstă, frecvențele încălcări ale regulilor de disciplină ale multor elevi, ca și desinteresul manifestat uneori față de bunul public, față de activitatea cultural-obștească, grădindu-se din ce în ce mai mult, sunt unele din lipsurile care fac ca munca instructiv-educativă desfășurată de unele dintre cadrele noastre didactice. O analiză critică și de sumară a procesului instructiv-educativ ne arată limpede că prima cauză a acestei stări de lucruri rezidă în noi, în însăși activitatea cadrelor didactice.

Elena Isacu Bolog vicepreședinte al C.C. al S.M.I.C.

De multe ori elevul nu vede în educatorul său exemplele cele mai bune din toate punctele de vedere. Este îndeosebi recunoscut ca factorul principal, figura centrală în acțiunea de influențare educativă este educatorul — învățător sau profesor — și că efectul influenței sale se resimte în raport direct proporțional cu prestigiul de care se bucură în fața elevilor săi, cu respectul și încrederea pe care i-o acordă tineretul.

O primă condiție, fără de care nu poți apărea fără compromis în fața elevilor este pregătirea profesională temeinică — pedagogică și de specialitate — pregătire care asigură superioritatea și autoritatea științifică în fața elevilor. Nu se pot bucura de respect și nici de o influență educativă pozitivă nu poate fi vorba din partea acelor cadre didactice care fac grave confuzii științifice sau grosieră greșeli pedagogice. Ce fel de autoritate poate avea, de pildă, profesorul de matematică de la școala medie serală de pe lângă întreprinderea „Electroputer” din Craiova, care confundă noțiunea de termen cu cea de factor, sau profesorul de matematică Mălineanu Petre din comuna Valea Ciorii, raionul Sîrbia, care bate elevii pentru că aceștia se încăpățîneau să pună întrebări la care, din cauza insuficienței pregătirii profesionale, acesta nu poate răspunde?

Desăvîrșirea pedagogică și de specialitate nu se obține ușor. Ea necesită studiu continuu, necesită o temeinică pregătire a fiecărei lecții în parte.

Învățătorul sau profesorul trebuie să se pătrundă de adevărul pe care orice cadru didactic cu experiență îl resimte, că lecția nu constă într-o simplă transmitere a unor cunoștințe pe care acesta le posedă, fie chiar desăvîrșit; lecția este de fapt o adevărată ofițerie, în al cărei proces, sistemul de prezentare a ideilor, înălțimea logică, nuanțarea veridică a expunerii au aceeași importanță ca și conținutul lor.

O frază în plus în dezvoltarea unei demonstrații, de pildă, poate avea același efect negativ ca și lacuna, asupra comunicării inimii, asupra legăturii logice între cele două părți ale demonstrației. Este adevărat că profesorul și elevii în procesul predării. Ori, cît de bine pregătit ar fi profesorul și oricît de încrezător ar fi în forțele sale, nu este îngăduit să se prezinte în fața clasei fără o prealabilă revizuire a materiei pe care o va predă, fără a fi gîndit asupra modului celui mai potrivit, a metodelor celor mai indicate de transmitere a cunoștințelor. Este adevărat în această privință cazul unui profesor de fizică din Giurgiu deosebit de pregătit și care se bucură de un binecunoscut prestigiu în opinia publică a orașului, dar care nevăzînd probabil în ajun conținutul lecției și nereflexionînd asupra sistemului de lucru cu clasa, a dat naștere la grave confuzii și contradicții în predare.

În legătură cu această problemă se agită mult printre cadrele didactice ideea inutilității planurilor zilnice de lecții pentru învățătorii și profesorii cu experiență. Sigur că redactarea pretențioasă și pedantă a unor planuri de lecții ample și minuțioase răpește în bună parte timpul afectat pregătirii lecției. Dar un plan de lecție sumar, care să ogîndească obiectivele următoare, organizarea predării, succesele logice a ideilor, un plan în care să se fixeze exemple, exerciții, problemele, lecturile care se vor folosi în predare se impune cu necesitate. Aceasta nu numai ca o garanție a pregătirii pentru lecție, dar și pentru

efectul moral pe care un asemenea plan îl are asupra elevilor, întrucît, în fața acestor, pășește în fața clasei liniștit, calm, sigur de sine, pregătirea prealabilă lăstîndu-l răgazul să urmărească neîndept pe fiecare elev în procesul de înțelegere a materiei predată.

O altă condiție pe care trebuie să o intrinsecă orice educator pentru a-și asigura din partea tineretului sentimente de încredere și simpatie, sentimente fără de care vînzău orice încercare de influențare educativă — este respectul pentru individualitatea elevului ca om, cît și pentru calitatea sa de elev, de care acesta trebuie să se simtă mîndru.

Acest respect al individualității elevului trebuie să se reflecte în timpul predării prin grija continuă a profesorului de a asigura accesibilitatea cunoștințelor transmise, de a nu pierde din vedere nici pe elevii ridicali ai clasei și nici pe cei care înțeleg mai greu, pe cei cu lacune în cunoștințe. Sînt cadre didactice care desigur expun lecția cu cea mai mare rigurozitate științifică și melodică, vorbesc elevilor distins, cu răcoare, dezinteresîndu-se cu totul de risunul pe care îl au în minte lor cunoștințele noi. Așa procedează de exemplu profesorul de fizică Gigel Popescu din București, care la cursul de pregătire a elevilor pentru examenul de admitere la Institutul politehnic rezolvă problemele de la început pînă la sfîrșit, la tablă, singur, cu spatele la elevi, fără nici o conținență cu clasa. El trece la un exercițiu simplu la unul foarte complicat, fără a parcurge cu elevii trapele intermediare necesare pentru înțelegerea anumitor lucruri mai dificile. Din nenorocire mai sînt încă profesori, în special de fizică și de matematică, care motivează răzmerița în urmă la această n-ar fi „suficient dotat” sau că „nu toți elevii pot înțelege și învăța matematica”.

Cît de simplu s-ar rezolva înțelegerea de către elevi a ideilor abstracte și profesorii — ar preocupa mai atent de problema accesibilității cunoștințelor pe care le predau. Și există asemenea cadre didactice de înaltă înaltă profesională care urmăresc în ochii copiilor procesul înțelegerii ideilor, trîșesc activ impregnarea cu clasa efectiv pe care acestea îi au asupra elevilor și inventează procedee melodice neașteptate pentru a face învîntul cît mai intuitiv, pentru a-l apropia de sufletul copilului. Așa impresionantă lecția tov. profesoare Penescu Natalia din comuna Doinești, regiunea Ploiești, care pentru a-l ajuta pe elevi să înțeleagă curbile de nivel înscrise pe hărți a folosit un experiment ingenios. Pe fundul unui vas de sticlă a modelat o formă de relief (un deal) și a turnat apoi succesiv apă la nivel diferit demonstrînd că, față de virful dealului care devine o înălțime în fața elevilor, în realitate reprezintă adîncimile celei mai mari. De asemenea, profesoara de matematică Maria Căcan de la școala medie din Sînnicolau Mare, regiunea Timișoara, pentru a concretiza cum, prin mișcarea de rotație a diferitelor plane, linii, unghiuri, pot lua naștere corpuri geometrice, a procedat la fixarea machetelor respective. Pe discul mașinii centrifuge. A fost o adevărată explozie de bucurie intelectuală a clasei prilejuită de claritatea înțelegerii acestor chestiuni relativ abstracte.

Acești profesori îndrăgostiiți de profesia lor dau dovadă în același timp de dragoste de oameni, de căldură caracteristică profesorilor pedagogici, care se comunică spontan inimilor tinere.

INSTANȚEE

Librările sînt fixate, nu-i chip să le apropii de teighele, tu, muritor de rînd. O clipă poate te necăjești dar apoi, pînă tîrziu aduceștii aminte, te re-întragi într-un colț, cu un zîmbet nostalgic în colțul gurii și îi privești. Sînt mulți, mici și mari, bruneți și blonzi, lete și băieți, cu sau fără părinți, gălgăioși sau timizi. Au, însă, toți o răsătură comună — emoție. Ai grijă, cetățeanule ce-i privești din colțul tău cu aia superioritate: emoția aceasta este contagioasă! Acuș-acuș te vei pomeni în îngrămădeala din fața teighelelor, zorînd-o pe vînzătoare cu insistențele tale: „Tovarășă vînzătoare, și mie un caiet dictand cu 50 de lei „și”.

Ah, graba asta! Crezi că au această vreo treabă urgentă de făcut? Te înseși! Sînt doar nerăbdători să respire mirosul hîrtiei proaspete, să mîngieie filele mătăsoase ale caietelor încă goale, să tragă primele linii cu creioanele colorate... Astă seară nu se vor culca pînă ce nu vor fi învelit caietele în hîrtie albastră (cei mai ordonați) vor lîna, poate, și marginile cu creionul roșu proaspăt ascuțit), pînă ce nu vor răstăi manualele și nu vor în-cerca gumele, bucurîndu-se că șterg și urmele creionului colorat. Și, cînd vor adormi, cei mici — pentru care abecedarul cu semnele — necunoscute este încă o nouă jucărie — vor visa că se întrec la citit cu bunica, cei „mari” vor vedea nu mai note excepționale în caietele ale căror file le-au mîngiat decu-seară.

Și dimineața, cînd se vor trezi cu obrăzi înroșiți de somn și cu buclele răsfoite, vor întreba, călînd spre calendar: „Mămică, în cîte sîntem azi?”

Începe un nou an școlar...

Dacă nimeresti în zilele acestea la vreo secție de învățămînt, în un sînt popular, vei reîn-tîlni aceeași emoție — ce-i drept în alte forme, dar, totuși, autentică emoție. Vei avea impresia că te ații la statul major al unei armate, în ajunul bătăliei hotărîtoare. Aplecat peste planul de muncă, comandantul (cîtește: șeful secției) trece încă odată în revistă sarcinile îndeplinite și cele ce urmează a se îndeplini. „Laboratorul la medie nr... e gata?” „Gata!” „S-a terminat reparatul sobelor la elementara din strada X?” „S-a terminat!” „S-au instalat tablele noi la școala maghiară?” „S-au instalat!” De pînă în fața școlii de 7 ani? bunică, cei „mari” vor vedea nu mai note excepționale în caietele ale căror file le-au mîngiat decu-seară.

Telefonul țîrîie continuu: „Nu, tovarășe director, nu mai întîrziți pe depunerea planului de lucru!” „Da, foarte bine, tovarășe instructor, să-i primească pionierii pe cei mici!”

Cîte un părinte, îngrijorat că s-au terminat la librăria din colț manualele de a V-a, asaltăză biroul de alături și pleacă doar după lungi a-sigurări că după amiază se vor găsi.

Începe un nou an școlar...

Geamurile și ușile claselor se deschid pînă la perete. Deasupra ușilor, pe table, au apărut inscripțiile „Bine ați venit!”

Cancelariile zumbăie aldoma stulpilor de alina. Înainte ca totul să-și la zborul. S-au împărțit im-presiile vacanței, s-au admîrat recî-proc culorile din obrăzi, s-au consumat bucuriile revederii. Acum, începe munca. Colegii se consultă asupra proiectelor de viitor. Se discută metodele popularizate la cons-fătuirea raională.

Timizi, respectuoși, emoționați, cei ce abia au părăsit băncile școlii și încep acum primul lor an de învățămînt, ascultă staturile celor mai vîrstnici. Cîit de mult au visat ei clipa aceasta! Prima întîlnire cu cancelaria, în calitate de învățători! ... Tracul lor seamănă „intru-citva cu cel al înșilor care vor păși anul acesta pentru prima oară pragul școlii. Unii dintre ei au și colindat pe la casele viitorilor elevi, încercînd, în acest prim contact cu copiii și părinții lor, să-și ascundă emoția, pentru a nu-și „știrbi” prestigiul. Și acum se întrebă dacă au reușit sau ba...

Intr-un birou se poartă bătălia în-tocmirii orarului. Tovarășea de naturale ar dori să-și facă simțbăta liberă pe săptămîină; dar și tovarășul de istorie nutrește același gînd. Ciocnirea e politicoasă, totuși dură. Unde ești, tovarășe director, să lași și acest nod gordian cu sabia tăcutului tău?

Învățătorii claselor I-a se stătu-lesc cum să facă mai sărbătorească, mai caldă, primirea micilor elevi. Se consultă cataloagele, se trece în revistă materialul didactic.

Începe un nou an școlar...

Să deschid școlii noi pe întinsul țării, o nouă generație de elevi se avîntă să cucerească cetatea științei, o nouă promoție de cadre didactice își începe nobila misiune. Copii, părinți, profesori te salută cu aceeași dragoste, an școlar 1957-1958!

ză a se îndeplini. „Laboratorul la medie nr... e gata?” „Gata!” „S-a terminat reparatul sobelor la elementara din strada X?” „S-a terminat!” „S-au instalat tablele noi la școala maghiară?” „S-au instalat!” De pînă în fața școlii de 7 ani? bunică, cei „mari” vor vedea nu mai note excepționale în caietele ale căror file le-au mîngiat decu-seară.

Telefonul țîrîie continuu: „Nu, tovarășe director, nu mai întîrziți pe depunerea planului de lucru!” „Da, foarte bine, tovarășe instructor, să-i primească pionierii pe cei mici!”

Cîte un părinte, îngrijorat că s-au terminat la librăria din colț manualele de a V-a, asaltăză biroul de alături și pleacă doar după lungi a-sigurări că după amiază se vor găsi.

Începe un nou an școlar...

Geamurile și ușile claselor se deschid pînă la perete. Deasupra ușilor, pe table, au apărut inscripțiile „Bine ați venit!”

Cancelariile zumbăie aldoma stulpilor de alina. Înainte ca totul să-și la zborul. S-au împărțit im-presiile vacanței, s-au admîrat recî-proc culorile din obrăzi, s-au consumat bucuriile revederii. Acum, începe munca. Colegii se consultă asupra proiectelor de viitor. Se discută metodele popularizate la cons-fătuirea raională.

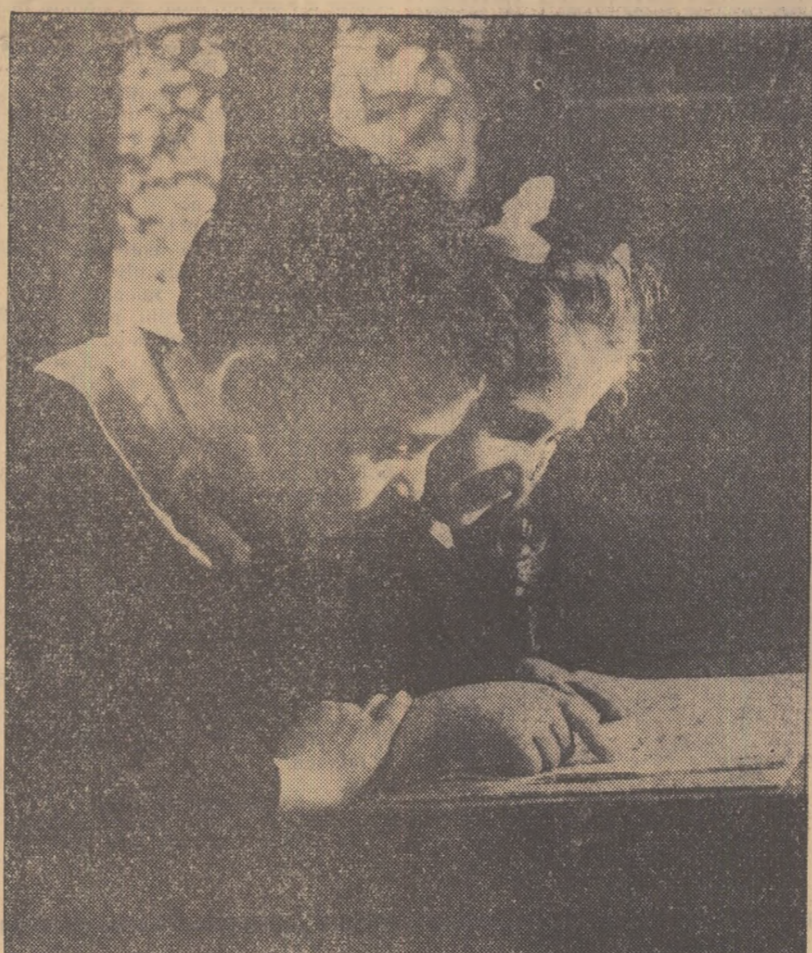
Timizi, respectuoși, emoționați, cei ce abia au părăsit băncile școlii și încep acum primul lor an de învățămînt, ascultă staturile celor mai vîrstnici. Cîit de mult au visat ei clipa aceasta! Prima întîlnire cu cancelaria, în calitate de învățători! ... Tracul lor seamănă „intru-citva cu cel al înșilor care vor păși anul acesta pentru prima oară pragul școlii. Unii dintre ei au și colindat pe la casele viitorilor elevi, încercînd, în acest prim contact cu copiii și părinții lor, să-și ascundă emoția, pentru a nu-și „știrbi” prestigiul. Și acum se întrebă dacă au reușit sau ba...

Intr-un birou se poartă bătălia în-tocmirii orarului. Tovarășea de naturale ar dori să-și facă simțbăta liberă pe săptămîină; dar și tovarășul de istorie nutrește același gînd. Ciocnirea e politicoasă, totuși dură. Unde ești, tovarășe director, să lași și acest nod gordian cu sabia tăcutului tău?

Învățătorii claselor I-a se stătu-lesc cum să facă mai sărbătorească, mai caldă, primirea micilor elevi. Se consultă cataloagele, se trece în revistă materialul didactic.

Începe un nou an școlar...

Să deschid școlii noi pe întinsul țării, o nouă generație de elevi se avîntă să cucerească cetatea științei, o nouă promoție de cadre didactice își începe nobila misiune. Copii, părinți, profesori te salută cu aceeași dragoste, an școlar 1957-1958!

PRIMELE SLOVE

ÎNCHINARE ÎNVĂȚĂTORULUI

Vor trece anii. Cărnațle fire Mi-or arăta cît am îmbătrînit; Dar chipu-nvățătorului iubit Neșters îmi va rămîne-n amîntire.

Că lumina slabă pîlpăia Lumina școlii noastre în căminul în care abia-abia tăcuse tîmul. Cum a aprins-o! Cum mai strălucie!

De mîna lui mi-aduc amîntire... Mi-a pus de la-nceput în brațe-un dar: O carte simplă, un abecedar Cu slove ca o floară herbîntă.

De vocea lui mi-aduc amîntire apol: O coardă răsucită ca ojelel, O apă care-și duce firiculul Și crește cît năvalnicul șuvoi.

Iar ochii lui? Ca înima și gîndul! În fața lumii — mari, întrebători Se deschideau... și calzi, surzătorii Asupra fiecărui, luminîndu-l.

Așa doream să fim: ca-nvățătorul, Noi, toată clasa-aceea de pitici, Noi, patruzeci de pul de rînducii Care-nceacam atunci, timizi, ce-i zborul.

Ne-a învățat s-avem nădejdea lui Și înlîna lui bună ca o plîne, Și gîndul îndreptat meru spre mîine Scriutînd în zarea viitorului.

... Vor trece anii. Cărnațle fire Mi-or arăta cît am îmbătrînit; Dar chipu-nvățătorului iubit Neșters îmi va rămîne-n amîntire.

MICHTA BISTRICEANU

de școală lipsa posibilităților materiale? Cîți dintre aceștia, conștienți de viteza soartei lor, nu trîșesc cea mai grozavă tragedie Ei își dau seama că viața le este potrivnică”.

Și titlul articolului era sugestiv: „MAI MULTĂ INTELEGERE...”

Dar cine să albă mai multă în-teligerere? Politicienii vremii? Ei treceau sub tăcere aceste semnale și se plîngeau fariseic că nu au material informativ.

Nici următoarele rînduri din „SCRISOARE CATRE ÎNVĂȚĂTORI” (Adevărul — 7 sept. 1937) Poate pentru că era adresată învătătorilor și nu cercurilor guvernamentale...

Îată o imagine clară a școlii din trecut, așa cum reiese din susnu-mita scrisoare: „În aproape 70 de ani de viață constituțională, guverne după guverne s-au succedat la cîrma țării, sute de legiuiri s-au votat în parlamentul stăpîni-tor. Dar niciunul n-a venit în de-cursul timpului cu o lege care să acorde Ministerului Instrucției și Culturii un șir de bugete — cîteva sute de milioane anual, din care să se înalte construcții de școli numeroase, igienice și încăpătoa-

După 20 de ani

Răsfoiam mai deunăzi pagini din presa de acum 20 de ani. Căutam imagini acoeperite de patina vremii, dar care așteptă să-și capete locul în paginile vesnic vii ale istoriei.

1 septembrie, 2 septembrie... 7 septembrie. Frecvența materialelor ce ridicau problema școlii m-a determinat să le citesc. Și nu-mi pare rău. Am găsit acolo rînduri ce acuză cu puterea faptelor ocîrmuirea beznii și ignoranței. Și fără să vreau, comparația s-a născut: septembrie 1937—septembrie 1957.

Virgil Madgearu — cunoscutul politician burghez — căuta să dovedească într-un număr al „Vieții Romînești”, din 1937, că ignorarea realității sociale de către politicienii vremii s-ar datora lipsei... materialului informativ.

Oare aceste rînduri din „Adevărul” — 3 septembrie 1937, nu sînt material informativ?

„La noi se face „lux” cu îmbrăcămîntea, cu apartamentele, cu orice, dar numai cu mîntea, cu cartea nu se face. La noi face „lux” cine are bani.

În majoritatea cazurilor, copiii buni sînt copiii săraci... Pe cîți dintre aceștia nu-i îndepărtează

nerală: școli în 1938/39 — 13.865, iar în 1956/57 — 15.963; elevi înscriși în 1938/39 — 1.604.481, iar în 1956/57 — 1.859.270; cadre didactice în 1938/39 — 46.436 și în 1956/57 — 88.208.

Cître și mărturii, cître — material informativ. Ele sînt mărtorii mult dar grăbiți ai „grozavei tragedii” — cum se exprîmă ziarul anului 1937, și al numărului impresionant de elevi, studenți și cadre didactice, cărți și utilaje didactice, internate și burse din anul 1937.

Rîndurile citate în cuprînsul articolului au fost luate din ziarul de septembrie 1937. Acum un nou an școlar începe. Septembrie 1957. Ziarele abundă în articole ce începe noul an școlar: interviuri, analize, povestiri și schițe, scurte informații. Toate vorbesc despre noi realizări, exprimate în limbajul lapidar al cifrelor. Și ele într-ade-văr constituie material informativ. Ele ogîndesc strădania neobosită a regimului nostru de a ridica la lumină acest popor harnic și lă-lentat, pentru a să nu mai fie nici un analfabet și nici un talent să nu se mai piardă.

Să lăsăm deci ca cifrele să vorbească. Învățămînt de cultură ge-

(Continuare în pag. 3-a)

L. SCHLESINGER

EVA NOVAC

Vrem să obținem rezultate și mai bune

În cursul anului școlar trecut întreaga activitate a școlii noastre a fost îndreptată în direcția realizării principalelor sarcini pe care le cuprinde Hotărârea C.C. al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R.P.R., cu privire la îmbunătățirea învățământului de cultură generală. Aceste sarcini au fost cuprinse în planul de muncă anual al școlii și urmărite apoi în realizarea lor.

La sfârșitul anului școlar, în consiliul pedagogic, am analizat temeinic rezultatele obținute, oprindu-ne cu atenție atât asupra realizărilor, cât și asupra lipsurilor muncii noastre. Pe baza acestei analize, în noul an școlar noi vom generaliza și îmbogăți experiența pozitivă căpătată în anul trecut, considerând, totodată, ca o sarcină de prim ordin îmbunătățirea rezultatelor. Astfel, pentru primele sarcini ale planului nostru de muncă pe anul 1957/1958 a fost înscrisă ca sarcină principală a școlii realizarea următoarelor sarcini: a) să se realizeze în primul rând, în primul trimestru, ca dărele didactice ale și confruntat pe teren recensământul pe care îl întocmim înaintea. Sperăm că și anul acesta, ca și anul trecut, nu va rămâne nici un copil neșcolarizat.

Pentru ca activitatea noastră să poată începe efectiv și în mod organizat din prima zi de școală, am procedat la repartizarea învățătorilor și dirigintilor pe clase, urmărind pe cât este posibil asigurarea continuității în muncă a cadrelor didactice. De asemenea, a fost întocmit orarul pentru prima săptămână de școală și am organizat un colectiv alcătuit din directorul adjunct, responsabilul cabinetului pedagogic și al comisiei științifice din școală, care va elabora orarul definitiv pentru primul trimestru. La întocmirea orarului se vor respecta strict principiile pedagogice, evitându-se unele greșeli constatate anul trecut, cum, de exemplu, volumul de sarcini pentru elevii de anul întâi să fie repartizat în mod egal pe zile, ceea ce a dus uneori la supraîncălzirea elevilor.

O sarcină importantă în planul nostru de muncă o constituie, ca și în anul trecut, ridicarea nivelului de pregătire a elevilor. Pentru aceasta cadrele noastre didactice studiază cu atenție programele de învățământ, planificându-și cu multă grijă parcurgerea materiei. O atenție deosebită va fi acordată mai departe deosebită atenție la nivelul pedagogic și științific al lecțiilor, ceea ce va constitui cea mai sigură garanție a unei munci de calitate în instruirea și educarea elevilor.

Ținând seamă de faptul că școala noastră primește anul acesta 120 de elevi în clasa a VIII-a, elevi care provin din școli diferite, cu nivel de pregătire diferit, am prevăzut ca în primele săptămâni de școală să se determine prin lucrări de control și alte sondaje nivelul real de cunoștințe al clasei și al fiecărui elev în parte, să fie cercetată și să se intervenă din timp pentru ajutorarea unor elevi, în scopul evitării rămânerii în urmă la învățătură.

Mai mult decât în anul trecut, vom acorda o deosebită atenție pregătirii fiilor de muncitori. Vom organiza din timp consiliile, în special pentru elevii claselor a VII-a, care la sfârșitul anului vor da examen de admitere la cursul mediu.

În viitorul an școlar ne vom strădui să progresăm mai mult în direcția pregătirii politice a elevilor. Pentru aceasta, în primul rând, vom folosi din plin experiența pe care am căpătat-o până acum în predarea diferitelor obiecte de învățământ, ca fizica, chimia, matematica, geografia, lucrul manual etc., în organizarea și desfășurarea activității în cercurile tehnice din

școala și de la Casa pionierilor, în organizarea excursiilor cu caracter documentar-științific, a vizitelor la întreprinderile din oraș etc. Școala noastră dispune de laboratoare destul de bine utilate, de planșe, murale, hărți etc., pe care ne propunem să le întrebunțăm în acest an cu mai multă grijă, pentru a realiza o legătură mai strânsă între cele învățate în clasă și viața practică.

O parte slabă a muncii noastre în anul școlar trecut în această direcție a constituit-o felul cum au fost organizate vizitele la întreprinderi. Ne-am dat seama că elevii nu au învățat atât cât ar fi trebuit din aceste vizite. Pentru noul an școlar, colectivul profesorilor de fizică și chimie a întocmit un plan trimestrial al acestor vizite, determinând în mod precis scopul tematic al fiecăreia vizite în parte. Vizitele nu vor fi făcute numai pentru ca elevii să vadă o fabrică sau o uzină „în general”, ci pentru a cunoaște anumite mașini sau un anumit procedeu tehnologic pe care nu-l pot cunoaște în laborator, pentru a-și da seama la sfârșitul unui capitol parcurs la fizică sau chimie, pe baza unor demonstrații directe la întreprinderi, cum se aplică cunoștințele teoretice pe care și le-au însușit.

Vom urmări să dezvoltăm și mai mult activitatea elevilor în cercurile tehnice, astfel încât ea să devină plăcută, atrăgătoare, să trezească interesul și pasiunea elevilor pentru tehnică. Vom largi activitatea cercurilor de radiofoni, condus de profesorul Victor Pop, care, în anul trecut, a obținut rezultate bune, activitatea cercurii de chimie etc. De asemenea vom organiza în acest an, pentru fete, un cerc de croitorie și alături de gospodărie, care vor fi îndrumate de două profesoare ale școlii.

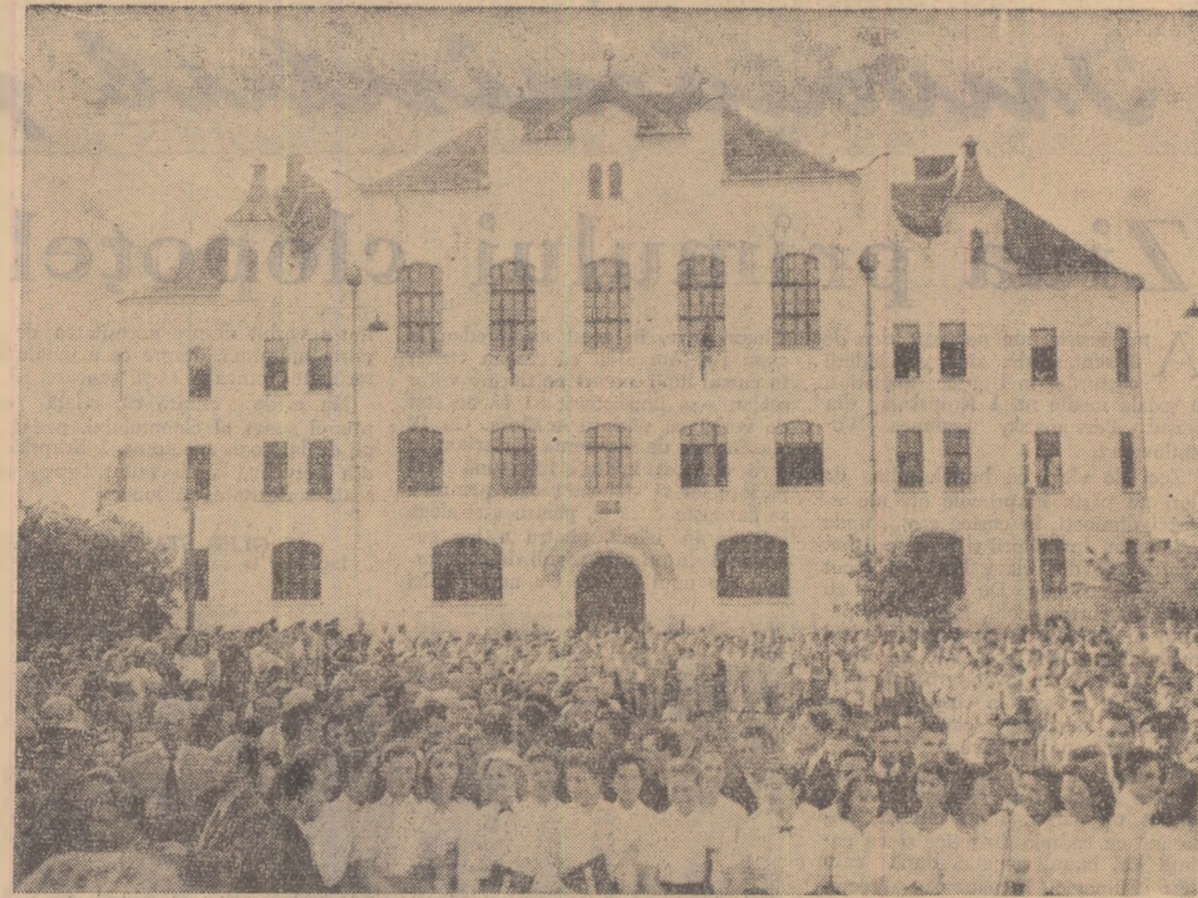
Vă trebi să obținem reale succese și în ceea ce privește înțelegerea atelurilor de lăcătușerie și a celui de tâmplărie care au luat ființă anul trecut. Până acum n-am folosit în suficientă măsură sprijinul pe care ar fi putut să ni-l acorde întreprinderile industriale din sectorul școlii noastre și întreprinderile care ne patronază, în vederea înzestrării acestor ateliere. În cursul acestui an școlar ne vom strădui să valorificăm mai bine aceste posibilități.

În cadrul planului nostru de muncă, un loc important îl ocupă problemele educative. Dintre acestea, educarea în comun a băieților cu fetele ocupă o grijă deosebită. Școala noastră funcționează încă de acum doi ani cu toate clasele mixte. Experiența căpătată în acest timp ne întărește convingerea că educarea în comun a băieților cu fetele este nu numai posibilă, ci chiar necesară. Educația în clase mixte a dat rezultate bune la toate clasele, dar mai ales la cele medii, influențând în sens pozitiv atât situația elevilor la învățătură, cât și la disciplină. S-a constatat că băieții și fetele s-au statornicit raporturi de colegialitate și tovarășie just înțelese și că mai ales băieții au devenit mai atenți, mai politicoși, mai onoranți și mai însușiți de dorința de a înălța, printr-o muncă serioasă, riscurile caderei pe poziții de inferioritate față de fete, desprec care se știe că în genere sînt mai harnice, mai stăruitoare în muncă.

Ca și în anii trecuți, în toată muncă noastră instructiv-educativă ne vom sprijini continuu pe ajutorul deosebit de prețios al comisiunilor din școală, al organizației de pionieri și U.T.M., pe sprijinul larg al părinților elevilor noștri.

Îndeplinind cu conștiinciozitate și în mod creator planul de muncă întocmit, avem convingerea fermă că în cursul noului an școlar vom obține rezultate și mai frumoase pe calea instruirii și educării tinerii noastre generații în spirit comunist.

ION BREZEANU
director la școala medie nr. 3
din Galați

La sărbătorirea a 400 de ani de la înființarea școlii medii „Bolyai” din Tg. Mureș.

Despre munca desfășurată în tabere

Am avut prilejul, anul acesta, să vizitez multe tabere centrale și regionale — organizate în timpul vacanței. În cele ce urmează aș dori să prezint câteva aspecte din activitatea cultural-educativă desfășurată în tabere și să propun unele măsuri pentru îmbunătățirea acestei activități în viitor.

În fața organizatorilor de tabere pentru pionieri și școlari au stat o sumedenie de probleme destul de complexe. Acestea se puneau chiar odată cu alegerea locului pentru înființarea taberei — care trebuie să corespundă anumitor cerințe în ceea ce privește clima, condițiile de igienă, asigurarea posibilităților de înțelegere a taberelor cu toate materialele tehnice necesare unei bune desfășurări a activității cultural-educative, științifice, sportive etc.

De cele mai multe ori, unele comitete centrale — ale sindicatelor de ramură, conducerea unor institutii, statului și a unor organizații de studii populare sau secții ale acestora, care au organizat tabere, s-au orientat bine în alegerea locurilor pentru înființarea de tabere. Așa au fost uzinele Melrom din Orașul Stalin, Fabrica de țesut de schimb „Gh. Apostol” din Galați, Secția de învățământ al statului popular al Regiunii Autonome Maghiare și altele. Unele institutii însă, unele sindicate n-au asigurat condiții prietene pentru desfășurarea diferitelor activități specifice taberelor de pionieri și școlari: tabăra centrală de pionieri și școlari organizată de C.C. al Sindicatului alimentar și al bunurilor de consum la Miercurea Ciuc, de exemplu, așezată în plin centrul orașului, la școala elementară nr. 1, unde în afară de localnici școlii n-au existat alte posibilități pentru o adevărată activitate de tabără.

Unele institutii s-au îngrijit foarte puțin de dotarea taberelor cu toate materialele tehnice necesare unei bune desfășurări a activității culturale și sportive, iar unele au avut în vedere doar condițiile de cazare și alimentație, dar au neglijat în totalitate activitatea de tabără. Unele activități au fost organizate în condiții deosebit de precupe și au avut un caracter pur de recreație, fără a avea în vedere dezvoltarea dragostei față de muncă, față de oamenii muncii, în programul de activități al taberelor sau au existat numeroase vizite la unitățile socialiste din împrejurimi. Astfel, pionierii din tabăra de la Ghimes au făcut o vizită la cooperativa de tâmplărie din localitate, pionierii din tabăra de la Tuznad-sat, în majoritatea bucureșteni, au făcut o vizită la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin”, pionierii din tabăra de la Homorod au vizitat uzina și mina de fier de la Vlahița, cei din tabăra de la Diștrău au vizitat fabrica de conservat lapte de la Remetea.

Excursiile organizate de tabere au avut de asemenea, un bogat conținut instructiv-educativ. Un moment important în activitatea taberei de la Diștrău, de pildă, l-a constituit excursia făcută de pionieri și școlari la Lacul Roșu și Cheile Bicazului. Păcat însă că în timpul acestor excursii au fost de interesul copiilor n-au fost îndrumați să folosească pe teren hărțile, să determine locurile pe unde se află, să le situeze în coordonatele geografice, să determine speciile de copaci, să se orienteze pe teren după mușchii din pădure sau după alte semne naturale, să folosească busola.

De neuitat a rămas în mintea copiilor din tabăra de la Ghimes excursia făcută în apropiere de Palanca, pe locurile unde în anul 1917 a fost spânzurat de către habșburgii frațele scriitorului Liviu Brezeanu, Oțteriu Emil Brezeanu.

O activitate plină de interes au desfășurat pionierii în cercurile geografice și naturaliste organizate în tabere. Mulți dintre copiii veniți pentru prima oară în tabere nu au avut o legătură directă cu natura. De aceea, cu prilejul plimbărilor și excursiilor în pădure, unde din vreme se apropiau cu teamă de cîte-o insectă, de cîte-o broască etc. pe care trebuiau să le prindă pentru colecții. Obșnuindu-se însă și îndrumați de profesorii de la cerc, care-i însoțeau în aceste „lecții” în mijlocul naturii, ei nu s-au mai înfricoșat apoi nici cînd a fost vorba să prindă serpi și vipere pentru colecția taberei.

Activitățile sportive l-a dat o atenție deosebită în mai toate taberele. Aproape peste tot s-au organi-

zate plimbări prin împrejurimi. Culem mînturilor din jurul Lăpușnei, Harghita și Munții Ciucului, Imprejurimile Tuznadului au răsunat toată vara aceasta de cîntecul și jocurile copiilor și au constituit un mijloc plăcut de recreere pentru ei.

O atracție deosebită pentru copii a constituit-o activitatea cultural-educativă desfășurată de cercurile literare și cercurile de muzică din tabere. Pe lângă faptul că ei au fost îndrumați să citească o mulțime de cărți noi în vacanță (acolo unde bibliotecile taberelor au fost completate cu ultimele noștăți), dar au învățat și multe cîntece patriotice, cîntece pionieresti noi și cîntece populare românești, maghiare etc.

Au fost însă și unele activități care nu s-au bucurat de atenția cuvenită în tabere. Cu toată curiozitatea și dorința copiilor de a afla lucruri noi în legătură cu viața economică, politică și culturală a țării, ei nu au avut totuși această posibilitate de organizare a activității în tabere au fost lipsite de această preocupare. Doar la tabăra de la Izvorul Mureșului și cea de la Ghimes-Palanca, s-au făcut regulat informări cu copii în cadrul cărora li se povestea ce se petrecea în Moscova în timpul celui de al VI-lea Festival etc. În celelalte tabere nu s-a citit în detaliu presa pentru copii și tineret. În ceea ce privește vizionarea de filme pentru copii, lucrurile au stat și mai prost. În majoritatea taberelor, copiilor nu li s-a adus nici un film.

Din experiența activităților culturale-educative desfășurate în timpul vacanței din anul acesta, în taberele de pionieri și școlari, se pot trage unele învățăminte pentru activitatea de viitor. Astfel, organizarea taberelor să se facă cu mult înaintea de încheierea anului școlar și să se aibă în vedere asigurarea lor cu toate încăperile necesare unei depline activități culturale-educative. Greutățile întâmpinate până acum arată că trebuie să se evite organizarea de tabere în centre aglomerate (orașe și sate) mai mari și să se organizeze mai mult tabere în corturi pentru pionieri și școlari din ciclul II. Aceste activități au făcut să crească entuziasmul copiilor, încrederea în forțele și capacitățile lor de muncă. Tot pentru dezvoltarea dragostei față de muncă, față de oamenii muncii, în programul de activități al taberelor sau au existat numeroase vizite la unitățile socialiste din împrejurimi. Astfel, pionierii din tabăra de la Ghimes au făcut o vizită la cooperativa de tâmplărie din localitate, pionierii din tabăra de la Tuznad-sat, în majoritatea bucureșteni, au făcut o vizită la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin”, pionierii din tabăra de la Homorod au vizitat uzina și mina de fier de la Vlahița, cei din tabăra de la Diștrău au vizitat fabrica de conservat lapte de la Remetea.

Excursiile organizate de tabere au avut de asemenea, un bogat conținut instructiv-educativ. Un moment important în activitatea taberei de la Diștrău, de pildă, l-a constituit excursia făcută de pionieri și școlari la Lacul Roșu și Cheile Bicazului. Păcat însă că în timpul acestor excursii au fost de interesul copiilor n-au fost îndrumați să folosească pe teren hărțile, să determine locurile pe unde se află, să le situeze în coordonatele geografice, să determine speciile de copaci, să se orienteze pe teren după mușchii din pădure sau după alte semne naturale, să folosească busola.

De neuitat a rămas în mintea copiilor din tabăra de la Ghimes excursia făcută în apropiere de Palanca, pe locurile unde în anul 1917 a fost spânzurat de către habșburgii frațele scriitorului Liviu Brezeanu, Oțteriu Emil Brezeanu.

O activitate plină de interes au desfășurat pionierii în cercurile geografice și naturaliste organizate în tabere. Mulți dintre copiii veniți pentru prima oară în tabere nu au avut o legătură directă cu natura. De aceea, cu prilejul plimbărilor și excursiilor în pădure, unde din vreme se apropiau cu teamă de cîte-o insectă, de cîte-o broască etc. pe care trebuiau să le prindă pentru colecții. Obșnuindu-se însă și îndrumați de profesorii de la cerc, care-i însoțeau în aceste „lecții” în mijlocul naturii, ei nu s-au mai înfricoșat apoi nici cînd a fost vorba să prindă serpi și vipere pentru colecția taberei.

Activitățile sportive l-a dat o atenție deosebită în mai toate taberele. Aproape peste tot s-au organi-

zate plimbări prin împrejurimi. Culem mînturilor din jurul Lăpușnei, Harghita și Munții Ciucului, Imprejurimile Tuznadului au răsunat toată vara aceasta de cîntecul și jocurile copiilor și au constituit un mijloc plăcut de recreere pentru ei.

O atracție deosebită pentru copii a constituit-o activitatea cultural-educativă desfășurată de cercurile literare și cercurile de muzică din tabere. Pe lângă faptul că ei au fost îndrumați să citească o mulțime de cărți noi în vacanță (acolo unde bibliotecile taberelor au fost completate cu ultimele noștăți), dar au învățat și multe cîntece patriotice, cîntece pionieresti noi și cîntece populare românești, maghiare etc.

Au fost însă și unele activități care nu s-au bucurat de atenția cuvenită în tabere. Cu toată curiozitatea și dorința copiilor de a afla lucruri noi în legătură cu viața economică, politică și culturală a țării, ei nu au avut totuși această posibilitate de organizare a activității în tabere au fost lipsite de această preocupare. Doar la tabăra de la Izvorul Mureșului și cea de la Ghimes-Palanca, s-au făcut regulat informări cu copii în cadrul cărora li se povestea ce se petrecea în Moscova în timpul celui de al VI-lea Festival etc. În celelalte tabere nu s-a citit în detaliu presa pentru copii și tineret. În ceea ce privește vizionarea de filme pentru copii, lucrurile au stat și mai prost. În majoritatea taberelor, copiilor nu li s-a adus nici un film.

Din experiența activităților culturale-educative desfășurate în timpul vacanței din anul acesta, în taberele de pionieri și școlari, se pot trage unele învățăminte pentru activitatea de viitor. Astfel, organizarea taberelor să se facă cu mult înaintea de încheierea anului școlar și să se aibă în vedere asigurarea lor cu toate încăperile necesare unei depline activități culturale-educative. Greutățile întâmpinate până acum arată că trebuie să se evite organizarea de tabere în centre aglomerate (orașe și sate) mai mari și să se organizeze mai mult tabere în corturi pentru pionieri și școlari din ciclul II. Aceste activități au făcut să crească entuziasmul copiilor, încrederea în forțele și capacitățile lor de muncă. Tot pentru dezvoltarea dragostei față de muncă, față de oamenii muncii, în programul de activități al taberelor sau au existat numeroase vizite la unitățile socialiste din împrejurimi. Astfel, pionierii din tabăra de la Ghimes au făcut o vizită la cooperativa de tâmplărie din localitate, pionierii din tabăra de la Tuznad-sat, în majoritatea bucureșteni, au făcut o vizită la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin”, pionierii din tabăra de la Homorod au vizitat uzina și mina de fier de la Vlahița, cei din tabăra de la Diștrău au vizitat fabrica de conservat lapte de la Remetea.

Excursiile organizate de tabere au avut de asemenea, un bogat conținut instructiv-educativ. Un moment important în activitatea taberei de la Diștrău, de pildă, l-a constituit excursia făcută de pionieri și școlari la Lacul Roșu și Cheile Bicazului. Păcat însă că în timpul acestor excursii au fost de interesul copiilor n-au fost îndrumați să folosească pe teren hărțile, să determine locurile pe unde se află, să le situeze în coordonatele geografice, să determine speciile de copaci, să se orienteze pe teren după mușchii din pădure sau după alte semne naturale, să folosească busola.

De neuitat a rămas în mintea copiilor din tabăra de la Ghimes excursia făcută în apropiere de Palanca, pe locurile unde în anul 1917 a fost spânzurat de către habșburgii frațele scriitorului Liviu Brezeanu, Oțteriu Emil Brezeanu.

Pentru o mai temeinică pregătire a elevilor

(Urmare din pag. 1)

Așa se explică marea prestigiu de care această se bucură în rândul elevilor care, animați de respect și de admirație, sînt gata să răspundă prompt la orice cerință a acestor profesori.

O contribuție de o importanță covârșitoare în crearea posibilităților de influențare educativă asupra elevilor a constituit-o răbdarea, răzmul, stăpînirea de sine, tactul pedagogic al profesorului. Din păcate, cadrele didactice greșesc adesea din acest punct de vedere. O învățătoare din satul Răuți, raionul Vrancea, de pildă, care din veșnicie este și organizatoare de grupă sindicală, neputînd liniși o elevă neastîmpărată, a închis-o într-un dulap din clasă, unde a înținat-o tot timpul orei. O astfel de atitudine este o lecție deparție de altă faptă care umblîntes trecutul înfundat al învățămîntului nostru; se întîlnește adesea cadre didactice care bat elevii, ca de pildă la școala de 7 ani nr. 7 din Râmnicu Sărat, regiunea Ploesti, la Curtea de Argeș etc.

Conduita morală exemplară, atitudinea corectă în dezbaterile problemelor legate de viața elevilor și la școlii, exemplul personal în ceea ce privește etica îmbrăcămîntului (la finelul educativ) începînd cu pieptanul și terminînd cu pantofii lustruți sînt condiții indispensabile care satisfac sentimentele estetice ale înțeleșului, mîndria considerabilă posibilitățile influențării educative din partea cadrelor didactice.

Trebuie să precizăm însă că recomandările enumerate nu constituie decât condiții, virtuțitățile ale muncii educative.

Organizațiile noastre sindicale trebuie să se pătrundă adnc de sarcinile ce le revin în acțiunea de ridicare a nivelului muncii instructiv-educative. Membrii noștri de conducere trebuie îndrumați să realizeze o bună pregătire, nu numai de dragul însușirii unor cunoștințe — care, oltă de prețioase, se pierd, se uită în-o măsură — ci din cauza că acestea sînt sursa efectivă educativă la acestora asupra elevilor. Pentru aceasta, fiecărui profesor i se va cere să reflecteze cu toată seriozitatea nu numai asupra obiectivelor imediate legate de predarea lecției, ci și mai ales asupra scopului final prin realizarea căruia disciplina respectivă contribuie la formarea omului nou.

În predarea limbii române și a limbii materne ale regiunilor, profesorii se va urmări formarea unei exprimări corecte orale și în scris a elevilor, a expunerii clare, expresive și coerente pe baza unui vocabular bogat și colorat. Studiul gramaticii și al morfologiei va trebui să aibă ca scop precizarea la dezvoltarea gândirii logice, a judecării elevilor, pe baza analizei minuțioase a exercițiilor și problemelor. La științele naturale, fizică și chimie se va avea în vedere în primul rînd formarea bazelor conceptelor materialist-dialectice a elevilor. Pe baza cunoașterii legilor de dezvoltare a naturii, elevii trebuie pregătiți să-și explice științific toate fenomenele și procesele din natură, să înțeleagă și să descrie deplin esențialul din formele complexe sub care acestea apar în realitate, să înțeleagă temeinic importanța influenței condițiilor de mediu asupra schimbărilor din natură, să urmărească dezvoltările plantelor și animalelor, și asupra vieții în general. Printr-un învățămînt realist-științific, prin lucrările practice din ateliere și de pe parcela școlară, prin excursiile în producție și în natură, în general, elevii trebuie să primească pe lângă deprinderi practice și priceperea de a lega cunoștințele teoretice de muncă productivă, de viață, să primească o serioasă orientare politică.

Formarea concepției materialiste a elevilor despre societate trebuie să constituie felul final al predării istoriei, constituției și în anul viitor a economiei politice. Aceste obiective, în general, sînt realizabile, întrucît elevii au o cunoștință deosebită de mare a realității și priceperea de a lega cunoștințele teoretice de muncă productivă, de viață, să primească o serioasă orientare politică.

Formarea concepției materialiste a elevilor despre societate trebuie să constituie felul final al predării istoriei, constituției și în anul viitor a economiei politice. Aceste obiective, în general, sînt realizabile, întrucît elevii au o cunoștință deosebită de mare a realității și priceperea de a lega cunoștințele teoretice de muncă productivă, de viață, să primească o serioasă orientare politică.

Lecțiile de literatură vor trebui să ducă la cunoașterea și interpretarea științifică a fenomenelor literare și culturale, pe baza cunoașterii condițiilor economice, sociale și politice ale epocii respective, a atitudinii scriitorului față de problemele epocii în care a trăit și, ca o consecință imediată, la formarea unei atitudini critice sănătoase față de conținutul literaturii. În vederea realizării acestor obiective, fiecare tabără să fie dotată cu o trusă de unelte necesare pentru un mic atelier de tâmplărie.

În alegerea conducătorilor de tabere să se ceară neapărat și avizul secției de învățămînt regional sau raional, dacă acestea nu pot fi numiți direct de organele de învățămînt. Trebuie să se evite situația din anul acesta cînd în numeroase tabere au fost trimiși directori fără experiență pedagogică, fără calificare, care nu puteau deci, da o orientare justă muncii educative și nu puteau aprecia conținutul activității cadrelor didactice. Această grijă trebuie să se manifeste în alegerea cadrelor didactice, a instructorilor superiori de pionieri.

Conducerea taberelor să se consulte mai mult cu activul pionieresc în alcătuirea programului de activități pentru a se ține seama de dorințele și înclinațiile copiilor și pentru a se stimula inițiativele, creșterea răspunderii personale în îndeplinirea activităților programate.

În fiecare an, înainte de deschiderea taberei și în timpul vacanței, să fie împropățat fondul de cărți din bibliotecă cu ultimele apariții pentru copii și tineret, iar tabăra să se aboneze din timp la presa și publicațiile pentru copii pe timpul vacanței.

Pentru o mai vie stimulare a pionierilor, a diferitelor activități desfășurate în tabere pe timpul vacanței, considerăm că ar fi bine să se tipărească diplome și eventuale insigne. Acestea nu sînt singurele probleme care au reieșit din activitățile desfășurate anul acesta în tabere, dar fiind seama de experiența cîștigată de lipsurile ivite, sîntem siguri că în viitor munca în tabere se va îmbunătăți simțitor.

ION BICA

metalurgică din Bacău, în al cărui colectiv pedagogic domnește o armonie perfectă între profesori, maeștri, învățători și elevi. În acest colectiv este constituit un bun exemplu pozitiv în această privință.

Din nefericire însă, asemenea colective pedagogice sînt relativ puține. În schimb, se pot cita unele exemple de colective de educatori în care domnesc neînțelegerile, certurile, intrigile, violența și curciorii imoralitatea. La școala din Cîmpulung, raionul Drăgășani, de exemplu, la școala de 7 ani din Udrea, comuna Tălărași de Sus, raionul Vîrtopete, la școala de 7 ani din comuna Fieni, raionul Tîrgoviște, ca și la școala profesională din orașul Dej, dezbănarea, certurile și intrigile cercurilor deosebite pe cîntă viața cadrelor didactice, munca lor de desăvîșire pedagogică, în întregul proces instructiv-educativ din școală.

Mai poale fi vorba în aceste cazuri de autoritaritate și prestigiu, educațional? Se înțelege că nu, deoarece, descompunerea morală a acestor colective se oglîndește nemijlocit în rezultatele deplorabile la învățatură și în comportarea necorespunzătoare a elevilor din școlile respective.

Gauzele care duc la asemenea stări de lucruri sînt multiple și izvorăsc din ignoranța rolului social al educativului și al școlii, precum și dintr-o greșită înțelegere a ideii de solidaritate colectivă.

Există cadre didactice, de altfel foarte capabile, dar care, dintr-o ambiție greșit înțeleasă, reușesc prin diferite mijloace, și adesea prin discreditarea celorlalți colegi, să creeze alături în școală și în afara școlii un fel de culturi în jurul obiectivelor lor, în dauna celorlalte obiecte de învățămînt. Acești profesori mobilizează pe elevi să-și concentreze forțele numai în direcția învățării și a cunoașterii, dar nu în sistemul nostru de învățămînt, fiecare disciplină își are rolul și valoarea sa instructiv-educativă bine precizată, și că numai îmbinarea armonioasă a acestor două aspecte asigură al școlii determinarea pregătirii multilaterale a elevilor.

Mai sînt unele cadre didactice care, stăpînite de egoism și îngîmfare, se consideră mult deasupra nivelului colegilor lor, muncind în tăcere și în tăcere, pentru a face eforturile colectivelor, folosind ironia și chiar batjocura, ceea ce duce la crearea unei atmosfere încordate și ostile, dăunătoare învățării și școlii.

De cele mai multe ori, în cadrul unor cadre tinere, proaspăt ieșite din școli și universități, care, dintr-un exagerat sentiment de încredere în sine, subapreciază activitatea și experiența colegilor lor, muncind în tăcere și în tăcere, pentru a face eforturile colectivelor, folosind ironia și chiar batjocura, ceea ce duce la crearea unei atmosfere încordate și ostile, dăunătoare învățării și școlii.

De cele mai multe ori, în cadrul unor cadre tinere, proaspăt ieșite din școli și universități, care, dintr-un exagerat sentiment de încredere în sine, subapreciază activitatea și experiența colegilor lor, muncind în tăcere și în tăcere, pentru a face eforturile colectivelor, folosind ironia și chiar batjocura, ceea ce duce la crearea unei atmosfere încordate și ostile, dăunătoare învățării și școlii.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Și mai gravă este atitudinea unor cadre didactice, care folosesc mijloace necinstite de pedagogie pentru a cuceri simțimentele și încrederea tinerilor sau chiar a elevilor. Astfel de cadre se servesc de obicei de birfeli și intrigă, înădușind elevilor pe ascuns ceea ce colectivele pedagogice pentru a cuceri plăcerea și să înjosească colegii, închipuindu-și că în felul acesta își rețelează propriile lor merite.

Invățământul peste hotare

Ziua primului clopoțel

Anul acesta, am petrecut ziua de 2 septembrie, ziua deschiderii cursurilor în Uniunea Sovietică, la școala medie nr. 1 Krupskaja din orașul Pervomaisk, regiunea Voroslovgrad.

Zeci de elevi cu brațele pline de flori au pășit, în primele ore ale acestei dimineți, în curtea școlii, unde și așteptau învățătorii și profesorii lor. Pentru cei din clasa I-a s-au făcut pregătiri speciale. De îndată ce au intrat în curtea școlii, însoțiți de părinții, ei au fost întâmpinați de elevii ai claselor a IX-a și a X-a. Doi directori școlii și de învățătorii care predau anul acesta la clasa I-a. S-au împărțit micilor școlari caiețe, tocuri, creioane și dulciuri.

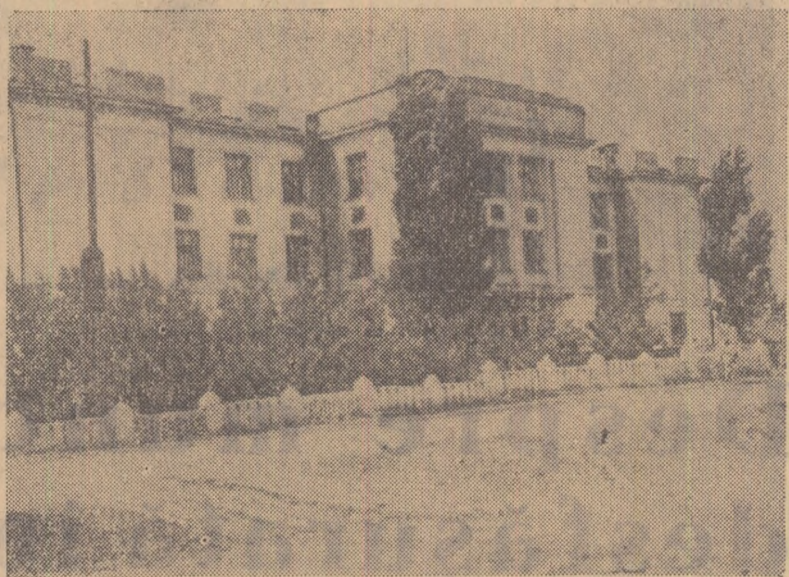
A urmat apoi festivitatea de deschidere a noului an școlar. Elevii au format un cor și au intonat, împreună cu cadrele didactice și cu părinții lor, imnul sovietic, după care Filip Filipovici Romanenko, directorul școlii, a vorbit despre activitatea elevilor în timpul vacanței, despre pregătirile care s-au făcut în vederea deschiderii noului an școlar și a urtat, în încheiere, cadrelor didactice și elevilor succese în noul an școlar.

Coloana de elevi s-a îndreptat apoi în sunetul fanfarei și al primului clopoțel, spre sălile de clasă. Învățătorii, profesorii și elevii și-au început activitatea.

Și s-a vorbit despre necesitatea de a purta uniformă, despre ce manuale și rechizite urmează să si procure.

Nu e de mirare că, odată cu primul sunet al clopoțelului, pedagogii de la școala medie nr. 1 Krupskaja din Pervomaisk, au putut trece cu toată seriozitatea la muncă.

GLEB STATNIC
Învățător la școala nr. 46 mixtă din
București

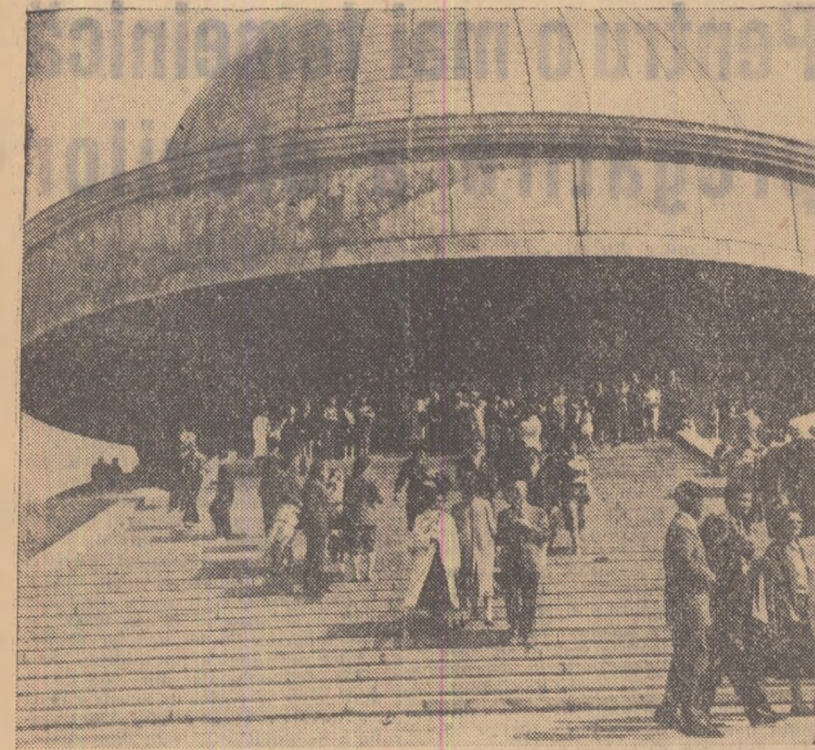

Școala medie nr. 1 Krupskaja din Pervomaisk.

Un loc pentru fiecare copil

Aceasta este legitima dorință a părinților din Franța. Oare vor avea toți copiii loc pe băncile școlilor elementare? La 1 octombrie se deschid școlile și situația se anunță și mai critică decât în anul trecut.

Ziarul „Humanité” din 3 septembrie a.c. atrage atenția că un număr suplimentar de 200.000 elevi va frecventa anul acesta cursurile școlare. Care este însă situația școlilor? Cum s-a pregătit Ministerul Educației Naționale pentru noul an școlar? Școlile sînt neîncălzite și insuficient dotate. Nu se poate asigura un corp didactic calificat deoarece tineretul evită să se angajeze într-o profesie slab retribuită și neapreciată. Locurile sînt insuficiente, foarte vechi și nu răspund decît rareori celor mai elementare norme de igienă. Însăși gazaeta Ministerului Educației Naționale franceze, din 30 august 1957, recunoaște că „Lăcașii de copii au fost instalate provizoriu în ministrii, cazărmi, în localități particulare, grajduri și spitale... Această situație și la învățămîntul tehnic, adesea prost cazat, în clădiri militare și în barăci”. Iată cîteva din cifrele oficiale: în departamentul Pas-de-Calais sînt necesare 400 clase noi; în Seine et Oise — 780; iar în Loire — 249. La Dijon, în cartierul Grésilles proiectul grup școlar nu s-a terminat și sînt puține șanse să se termine pînă la 1 octombrie. Această situație domnește în numeroase alte departamente. Se pune întrebarea: cîte clase vor fi gata la 1 septembrie cînd se vor deschide școlile? Deși s-a creat o direcție a construcțiilor școlare, toți nu se comunică cifrele exacte. Fără îndoială, deoarece nu ar fi onorabile.

Participanții la Conferința mondială a educatorilor, de la Varșovia, pe treptele Planetariului din Katowice.

Cu trenul prieteniei prin Polonia

Conferința mondială a învățătorilor și profesorilor, care s-a desfășurat la Varșovia în zilele de 20-29 august, a fost un eveniment important pentru întărirea unității cadrelor didactice. Dacă lucrările care au avut loc în ședințele plene și în comisiile au contribuit la cunoașterea situației școlii și a educatorilor, la găsirea căilor pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de viață, excursia care a urmat a oferit la apropierea oamenilor, la cunoașterea reciprocă, la încheierea unor prietenii personale, pe baza cărora să se dezvolte schimbul de experiență și legăturile de căitor. De aceea „trenul prieteniei” — tren cu care participanții au vizitat Polonia — a fost o completare fericită a programului Conferinței. Ruta excursiei a fost: Varșovia-Gdynia-Oliwa-Gdansk-Katowice-Oswiecim-Cracovia-Nova Huta-Varșovia.

Pe noi, polonezii, a fost o mare bucurie să arătăm oaspeților patria noastră.

Pe noi, polonezii, a fost o mare bucurie să arătăm oaspeților patria noastră.

PE LITORAL

Punctual, în dimineața zilei de 24 august trenul intră în gara Gdynia. Pe peron ne așteaptă un grup de învățători de pe litoral. Din tren coboară oaspești negri, galbeni, albi, în îmbrăcăminte europeană, în costume indiene, africane. Mîncare și zumbac, discuzii în multe limbi, stringeri cordiale de mini. Președintele Comitetului sindical U.I.P. din Gdynia, A. Kosik, salută oaspeștii în numele învățătorilor de pe litoral; colegul A. Buszkiewicz îi oferă flori Mariei Marchant, secretară a F.I.S.E. Din partea oaspeților răspunde, în citeva cuvinte, Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E. În continuare, cu autobusele, vizităm Gdansk și șantierul naval.

Oaspeștii străini se interesează nu numai de monumentele istorice, dar și de întreprinderile industriale moderne. Unul se oprește în fața citrii unui magazin, intră în vorbă cu locuitorii orașului, altul, un profesor din Africa, se poartă alături de o frumoasă blondă din Gdansk, care a fîntat cu orice preț să aibă o fotografie cu un negru. Colegele, mai ales cele din America Latină, se opresc cu plăcere în fața chioșcurilor pe care scrie „jantar”, desigur nu pentru a-și încerca norocul la această loterie cu popularitate pe marea mare, ci pentru că să-și cumpere ca amintire un obiect din chihlimbar.

La Oliwa, concert de orgă. Ghidul ne indică felul cel mai potrivit pentru ascultarea acestui concert. El sfătuiește pe vizitatori ca în timpul primelor trei părți ale concertului să rămîină cu ochii închiși, și de abia în partea a patra să admire această capodoperă veche de 200 de ani. Aceste indicații le-au putut respecta numai aceia care nu se aflau pentru prima oară în catedrala din Oliwa. Informațiile ghidului — că orga are 6.000 fluiera, că el poartă redă fiecare voce, că figurile, trîmbițele, trompetele se mișcă în timpul concertului — atrag atenția celor mai mulți vizitatori. Am impresia că de nedescris — mi-au spus colegii din jur.

După masă, oaspeștii s-au plimbat cu vaporasul în portul Gdynia, iar seara, înainte de plecare, a avut loc o întîlnire cu învățătorii și profesorii de pe litoral, la trei cafenele diferite — „Interclub”, „Litoral” și „Grand-Hotel” din Sopot. Întîlnirea de la „Interclub” a deschis-o președintele Comitetului sindical U.I.P., I. Misiak, care i-a salutat cu căldură pe oaspești. La salut a răspuns Paul Delanoue, care a subliniat că greutatea pe care le întîmpină învățătorii din diferite țări în educarea tineretului, vor fi înclinare numai dacă ideea solidarității va trece ca un fir roșu prin întreaga mișcare a învățătorilor. Tot la „Interclub” a vorbit cu căldură și redactorul-șef al ziarului „Uchieskaia Gazeta”, N. M. Farfionov. El a subliniat că nu există o muncă mai umanitară și mai plină de răspundere, mai nobilă, decât educarea tineretului generații în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

IN SILEZIA

La Katowice, autobusele ne-au dus de la gară direct la Planetarium, în Parcul regional de cultură. Planetariumul și vederea de acolo sînt așa de frumoase încît nu e nici o mirare că toate aparatele de fotografiat „au intrat în funcțiune”, în deplinul sens al acestui cuvînt; iar cine nu fotografiază, se îngâmbează la chioșcul poștal să-și cumpere ilustrate.

Peste citeva minute ne aflăm cu toții în sala principală a Planetari-

mului unde, ziua în amiaza mare, ne-a fost dat să vedem... stеле pe cer (mai precis, pe cupola Planetariului) și să ascultăm explicații astronomice foarte interesante. Conducerea Comitetului sindical U.I.P. din Katowice și organizatorii excursiei cu „trenul prieteniei” merită mulțumiri deosebite pentru că au precăzut în program vizitarea acestui Planetarium.

După masă, am vizitat lagărul și muzeul de la Oswiecim (Auschwitz) și Brzezino (Birkenau). Groaza trecutului negru a încurajat frunțile. Aici ne-am dat seama, mai mult ca oriunde, că omeniarea trebuie să fie altele, că omeniarea trebuie să fie altele, că omeniarea trebuie să fie altele, că omeniarea trebuie să fie altele.

La Cracovia și Nowa-Huta

Pe peron, educatorii din țările îndepărtate sînt întâmpinați de o mulțime de pionieri. Femeile li s-au oferit buchete de flori. Programul în timpuri, însă, nu se termină aici. În saloanelor de recepție al gării, oaspeștii străini sînt așteptați de învățătorii și copiii din Cracovia, îmbrăcați în costume naționale cu colorate, într-o clipă, micile cracovience, cu coroane de flori și panglică colorate în păr, au ajuns în brațele oaspeților, impresionanți de primire; fetița care se pregătise să „vorbească”, din brațele unui oaspete, a strigat în gura mare și cu zîmbetul pe buze: „Toți copiii din Cracovia îi salută din inimă pe oaspești și transmit felicitări copiilor din toată lumea”. În numele învățătorilor, Rzeszoto, vicepreședintele Comitetului U.I.P., îi salută pe oaspești după care, în grupuri, se vizitează Cracovia și Nowa-Huta.

Întîlnirea oaspeților cu învățătorii din Cracovia a avut loc în sălile „Phoenix”-ului. A deschis-o Wl. Osiaćak, președintele Comitetului sindical, salutîndu-i pe oaspești și toastînd primelor trei părți ale concertului între popoare. Reprezentantul delegației japoneze, care a luat cuvîntul, a spus că este impresionat de frumusețea Cracoviei, oraș care le aduce aminte japonezilor de Kioto, din păcate distrus în timpul războiului. Simion Lemnic, reprezentantul delegației sovietice, președintele Uniunii Învățătorilor R.S.S. Bielorusii, i-a salutat călduros pe învățătorii din Cracovia, iar în care a locuit Lenin. Au mai vorbit reprezentanții învățătorilor din Chile, din țările arabe, India și China. Din partea polonezilor a vorbit colegul Kazimierz Naj, vicepreședintele U.I.P., care a subliniat că orașul Cracovia s-a dezvoltat datorită nu numai culturii populare poloneze, ci și datorită prieteniei cu lumea întreagă. Impresionant a fost momentul în care delegația japoneză a înmînat desene ale copiilor japonezi pentru copiii din Cracovia. Întîlnirea a fost plăcută. La mese s-a discutat prietenesc, iar în mijlocul saloanelor s-a dansat.

A doua zi, „trenul prieteniei” a intrat în gara din Varșovia. Excursia, care a durat trei zile, s-a terminat. Pe oaspeștii noștri îi mai aștepta în după amiaza zilei un spectacol al ansamblului „Mazowsze” la Palatul culturii și științei și seara recepția oferită de Ministerul Educației, în sălile Președinției Consiliului de Miniștri.

Această excursie de trei zile cu „trenul prieteniei” a dat vizitatorilor posibilitatea să cunoască multe momente ale culturii și întreprinderii ale economiei socialiste poloneze, să înțelească numeroși învățători polonezi. Fără îndoială că participanții la Conferința mondială a învățătorilor s-au legat mult de țara noastră — Republica Populară Polonă — iar prietenile ce s-au încheiat în acest scurt timp vor constitui un factor important în cimentarea unității învățătorilor din lumea întreagă.

JAN SZUREK
ziarist polonez

ȘTIRI

R.P. CHINEZĂ

La 1 septembrie, 70 de milioane de elevi ai școlilor medii și elementare din Republica Populară Chineză au început noul an școlar. Numărul elevilor care frecventază cursurile anul acesta a crescut cu 8 milioane, în comparație cu anul trecut.

Ministerul Învățămîntului al R.P. Chineze a desfășurat o muncă susținută în vederea alicării planurilor școlare precum și în vederea completării corpului didactic cu noi profesori calificați.

R.D. VIETNAM

În instituțiile de învățămînt de cultură generală din R.D. Vietnam a început noul an școlar. Peste un milion de elevi învață anul acesta în școlile din R.D. Vietnam, adică de patru o i mai mulți decât în anul 1959 în întregul Vietnam. În vederea începerii anului nou școlar s-au editat 1.850.000 exemplare de manuale. Se prevede editarea unui număr total de 4 milioane de exemplare de manuale, adică de 1,5 ori mai mult decât anul trecut.

R.P. UNGARA

În școlile din R.P. Ungară a avut loc deschiderea noului an școlar. În școlile medii de cultură generală din Ungaria se numără aproximativ 1.500.000 de elevi.

Eleece din Sofia.

Inceput de an școlar în Statele Unite

O rază de speranță a încolțit în mintea micului școlar de culoare. Va să zică de acum înainte, alături de școlarii albi va putea să învețe, Ordinul Curții Federale cu privire la încetarea segregării în școlile publice din sudul Statelor Unite a făcut să se țasă multe planuri, multe vise.

Se spune că nu vor mai fi nopți de groază, oameni mascați cu faclii în mîna nu vor mai porni la vîntătoare de negri, iar sus pe deal nu se vor mai da foc cruceilor. La fel ca fiul vecinului alb, micul negru va putea ajunge contabil, avocat, medic, profesor, să se bucure de cultură și știință, să învețe el și să învețe și pe alții.

Și cu nerăbdare, prima zi de școală era cercetată în așteptare, socotită pe degete și așteptată cu nădejdi. Vacanța s-a scurs. Inceputul lui septembrie a venit însoțit, adoma închipuirilor, cu emoții, cu fiorul primului pas noului școlar, condus de privirile celor dragi și de încrederea lor.

Prima zi de școală ne-am închipuit-o pe tot globul la fel, ca o sărbătoare a copiilor, a părinților și a profesorilor. Ca o bucurie, ca ceva curat și nicidecum tulburat în puritatea sa de ban-de de huliganii și transformată în priete de dezlănțuire a manifestărilor rasiale inițiate de diferite organizații sub aripa ocrotitoare a autorităților.

În Nashville, statul Tennessee, un înrăit rasist, Kasper, i-a avertizat pe negri că dacă încearcă să-și ducă copiii la școlile pentru albi din oraș, sînt amenințați să fie ucși. Kasper este în libertate și provoacă nestingherii scandale. Neîntin seamă de ordinul Curții Federale de încetare a segregării rasiale, directorul liceului din Ales, din același stat, a refuzat să primească la cursuri 26 de elevi negri.

Wright Waller, conducătorul organizației rasiste „Consiliul cetățenilor albi” din statul Kentucky, a declarat fățiș că împune-nă cu adepții lui va demonstra

autorităților ce părere are despre desființarea segregării în școli. Și rasiștii lui W. Waller au „demonstrat”: în ziua începerii anului școlar 13 copii negri din Sturgis, care se îndreptau spre școală, au fost atacați cu pietre de huliganii albi. La fel s-a întîmplat în Carolina de Nord, iar în Birmingham, în statul Alabama, un școlar de culoare a fost maltratată cu un avertisment că toți negrii au să pătească la fel dacă vor încerca să se înscrie în școlile albiilor. Dar turluror le-au pus virii incidentele din Little Rock, statul Arkansas. În școala „rezervată” pînă acum albilor urmau să fie înscriși, potrivit deciziei Curții supreme, 9 școlari de culoare. În ziua începerii cursurilor, la 3 septembrie, la poarta școlii, în locul obișnuitelor cîvinte de bun venit, pe școlarii i-au întîmpinat bandele de rasiști cu cîmăre și cordoanele poliției.

Drumul spre școală era baraj, visurile frumoase și curate erau spulberate. Din ordinul guvernatorului statului Arkansas, rasistul Orval Fabus, clădirea școlii a fost înconjurată de poliție și de găzile naționale special mobilizate, iar școlarii negri nu au fost înscriși la cursuri. Alitudinea autorităților a produs un puternic val de indignare încît judecătorel federal Davis a anunțat din nou, în mod oficial, că trebuie să se pună capăt segregării în școala din Little Rock. Cu toate acestea guvernatorul statului refuză să retragă trupele aduse aici pentru a împiedica accesul copiilor negri în școală și în același timp prin declarații provocatoare caută să mențină o stare de spirit încordată în localitate, inclind bande de huliganii la manifestații rasiste. Nestingherii, mîna în mîna cu poliția și găzile naționale, rasiștii pot să facă ce vor, să spargă capete, să hătănuască cu pietre pe micul negru ce se îndreaptă cuminte cu cărțile sub braț la școală, dornic de învățatură.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ CU ȘCOLILE BULGARE

Școala medie din Sinaia

În cursul lunii august a avut loc un schimb de experiență între cadrele didactice de la școala medie din Sinaia și cele de la școala medie din Varna. Acest schimb de experiență a fost organizat din inițiativa școlii medii „V. Levschi” din Varna.

Colectivul ambelor școli au reușit să ofere programe variate, care au dat participanților posibilitatea să cunoască nu numai aspectele legate de școală, ci și realizările și frumusețile țărilor respective.

Asfel, în R.P. Română cadrele didactice din Varna au vizitat Muzeul Peleș și Muzeul Doftana, Casa de cultură și întreprinderile „I. C. Frimu” și „Bucegi” din Sinaia, Fabrica de hîrtie din Buznești, Casa pionierilor și Casa de cultură din Cîmpina, Expoziția de artă din Palatul Republicii, Muzeul „Gr. Antipa”, Palatul pionierilor, Grădina botanică și Stadionul „23 August” din București etc.

Colegii bulgari au admirat frumusețile țării și realizările căutate la fiecare pas, atît pe tîrîmul școlii, cît și în celelalte sectoare de activitate.

Lucruri deosebit de interesante am văzut și noi, cadrele didactice din Sinaia, în Republica Populară Bulgaria. Am vizitat principalele orașe: Sofia, Plovdiv, Varna, Ruse și Timoc.

La Varna, unde am stat o lună parte din timp, ca și în celelalte orașe, ne-a impresionat în mod deosebit grija organelor de partid și de stat pentru dezvoltarea rețelei școlare, pentru asigurarea spațiilor de școlarizare, pentru înzestrarea școlilor cu mobilierul necesar, pentru asigurarea în cele mai bune condiții a învățămîntului obligatoriu de 7 ani și pentru cuprinderea în învățămîntul mediu a unui număr cit mai mare de elevi. Am văzut școala medie „Vasilie Levschi” din Varna, școala medie din Timoc, școala medie „Hristo Botev” din Sofia și altele. Toate funcționează în localități impunătoare, unele construcții noi, cu săli și coridoare spațioase, laboratoare cu stații de amplificarea, cu internate bine dotate.

Ritmul rapid de colectare și a corespons un număr mare de construcții de locuințe la sate, sedii de gospodării agricole colective și locuințe pentru țărîni membri ai acestor gospodării. Acest lucru a făcut să se schimbe mult fața satelor.

Această preocupare există și pentru construcția de locuințe la orașe. Asfel, în Varna, prin împrumuturi acordate de stat, se construiesc pentru cadrele didactice trei blocuri cu câte 16 apartamente fiecare.

De altfel, în toate orașele se construiesc locuințe pentru muncitori, hoțeturi, magazine, restaurante etc.

Deși relieful nu oferă totdeauna posibilitatea unor construcții de benaj pentru hidrocentrale, mîna omului a reușit să realizeze mult și în această privință. La aproximativ 40 km de Sofia, am vizitat barajul „Stalin”, la cîrui lac de acumulare alimentează două hidrocentrale așezate în cascada, după care apa este folosită pentru irigația unor terenuri de cîteva mii de hectare.

Vizitînd muzeele principale din R.P. Bulgaria, ca de pildă Muzeul Maritim din Varna, muzeele regionale din Timoc și Plovdiv, precum și Muzeul Național din Sofia, am cunoscut mai bine trecutul de luptă al poporului bulgar. În Muzeul arheologic din Plovdiv am admirat tezaurul de origine grecească, care datează din a doua jumătate a sec. IV î.e.n., descoperit la 8 decembrie 1949 de către trei muncitori, într-un sat din apropierea orașului. Tezaurul este compus din 9 vase de aur masiv, în greutate de 6.164 kilograme. Lucrarea, unică în genul său, este considerată de către specialiști o capodoperă de artă a antichității.

Considerăm că schimbul de experiență organizat între cadrele didactice de la cele două școli își va da roadele așteptate. El a constituit un prilej de întîlnire a prieteniei între învățătorii și profesorii din cele două țări.

TRAIAN POPESCU
PETRUȘ MANOLACHE

Școala medie „Gh. Lazăr” din București

În luna august, cadrele didactice ale școlii medii „Gheorghe Lazăr” din București au însoțit elevii într-o excursie în R. P. Bulgaria, întorcînd vizita școlii medii „Ivan Vazov” din Sofia, făcută la începutul nostru în cursul lunii iulie.

Cu cît ne apropiam de graniță, simțeam vibrînd mai puternic sentimentul de prietenie sinceră față de poporul bulgar. În apropiere de frontieră, ne întîmpină uriașele porțali ale „Podului Prieteniei”.

Străbătînd întinsul podiș prebalcanic acoperit de recolte bogate, trenul se îndreaptă apoi spre valea Iskerului, ce se aruncie spre est între culmile Balcanilor. Încă din clipa sosirii în gara Sofia, elevii și profesorii ai școlii gazde ne-au întîmpinat cu adevărată dragoste frățească.

În timpul vizitei, am fost conduși, cu căldă simpatie, în numeroase întreprinderi industriale, instituții de cultură și în locurile pitorești din jurul Sofiei. Printre acestea, am vizitat una din cele mai mari fabrici din peninsula balcanică, fabrica „Ernst Thälmann” în care lucrează peste 2500 de muncitori. Am vizitat minunate terenuri sportive, cantine etc. Bulgaria, socotită pînă mai ieri

o țară „eminamente agrară” ca și țara noastră, merge astăzi cu pași repezi pe calea industrializării socialiste. Iată-ne pe drumul ce ne duce spre sistemul de hidrocentrale de pe Isker. Barajul Stalin, lung de peste 200 m., înfipt cu capetele sale în stîncile roșietice de porfir, este o măreață demonstrație a victoriei omului asupra naturii. Alături, alte două baraje. Complexul hidroenergetic de pe Isker contribuie din plin la continua dezvoltare industrială și la înflorirea agriculturii din R.P.B. De-a lungul șoselei asfaltate, care așteargă prin defileul Iskerului, răsăr noi orașe. Cablurile groase, susținute de uriași stlpi de metal, transportă energia electrică ce pune în mișcare numeroase fabrici, semm al vieții noi ce se înflorește astăzi pe pămîntul R. P. Bulgaria.

Drumul ne conduce mai departe în inima munților Rila. În apropiere de impetuosul masiv, îmbrăcat în bogate păduri, se află un străvechi monument de artă, mînăstirea Rila. Zidită din secolul al X-lea și rezidită ultima dată în anul 1860, ea ne vorbește, prin istoria ei, despre zilele grele trăite de poporul bulgar în trecut îndepărtat.

În Sofia, capitala R. P. Bulgaria, un oraș frumos cu multe construcții noi și învelsit de numeroase parcuri, am vizitat multe instituții de artă și cultură. Printre acestea, subliniem Expoziția mișcării revoluționare bulgare, unde este înfățișată destul de graitor lupta dusă de eroii clasei muncitoare din Bulgaria în frunte cu Gh. Dimitrov.

La muzeul arheologic elevii noștri au putut vedea descoperirile arheologice făcute de oameni de știință bulgari, care lucrează împreună cu arheologii romîni pentru a putea descifra cît mai exact trecutul istoric îndepărtat al popoarelor de ambele maluri ale Dunării.

La Varna, un oraș vechi cunoscut, străbătut de străzi ce convie mai toate spre țarm, am admirat un masiv far și care adăpostea în rîdă lui numeroase vase din diferite culturi ale lumii. Armonioasă îmbinare a naturii dă regiunii un farmec și o mîncare de neuitat. Intinșul apelor marișle ne uita în basmul nesfîrșitului, primărie s-au tul ultimelor creste ale Balcanilor.

Directorii și cadrele didactice ale școlii noastre și ale celor două școli vizitate — școala nr. 34 și școala medie nr. 5 din Sofia — au organizat și un prețios schimb de experiență pe marginea planurilor anuale de muncă.

Ne-am reîntors din Republica Populară Bulgaria cu sentimentul pe care îl ai cînd te desparți de un prieten adevărat și scump.

ELENA D. POPESCU
școala medie „Gh. Lazăr”
București